

Війна забрала віру й сподівання...

Анатолій Клименко

Війна забрала віру й сподівання,
Нахабно вдерлася у дім чужий без стуку.
Гарячі сльози й добрі намагання
Вже не зупинять витягнуту руку.

Ракети, бомби, спалахи пожежі,
Застиглий крик, що тишу рве собою.
Здається, що розбиті вже всі межі,
І вже кінця не буде цьому бою.

Це "братський" наш сусід, що зветься каїн,
Приніс свою "любов" нам у дарунок.
Поводить він себе тут як хазяїн,
Від нього ждеш лиш горе та грабунок.

Чужу безсилу лют, що розлилась рікою,
Безжальну, безсоромну і криваву,
Подолано вже буде у двобою, —
І світ побачить України Славу!

17.05.23